

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 22. června 2023 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Evy Bachtíkové a Boženy Kněžáčkové,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený dne ██████████ v ██████████ trvale bytem ██████████
toho času ve vazbě ve Vazební věznici ██████████,

je vinen, že

1. v průběhu ██████████ tábora konaného ve dnech ██████████. – ██████████ 2019 v ██████████ v ██████████
██████████, Královéhradecký kraj, zneužíval spánku neustanovených nezletilých účastníků tábora, jejichž věk znal, a fotil si detaily jejich přirození,

tedy

zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

2. v průběhu ██████████ tábora konaného ve dnech ██████████ – ██████████. 2020 v ██████████ v ██████████
██████████ zneužíval spánku neustanovených nezletilých účastníků tábora, jejichž věk znal, a fotil si detaily jejich přirození,

tedy

zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

3. v přesně nezjištěných dnech v období od ██████████. do ██████████. ██████████ 2021 v ██████████ číslo ██████████ v objektu ██████████
██████████, v nočních hodinách, v rámci kontroly dětí, kterou prováděl jako jeden z ██████████ tábora, ve dvou případech za účelem svého sexuálního uspokojení přistoupil ke spící *nezletilé poškozené* ██████████, narozené ██████████, jejíž věk znal, na její obnažené přirození přiložil svůj ztopořený penis a v jednom případě též bambuli z čepice, přičemž spánku

nezletilé a dalších neustanovených nezletilých účastníků tábora, jejichž věk znal, zneužíval též k tomu, že si mobilním telefonem fotil jejich přirození, na něž na některých fotografiích přikládal svůj penis,

tedy

- jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let,

- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

4. dne [REDACTED]. 2021 nejprve v [REDACTED] a posléze v [REDACTED] bytu [REDACTED] v [REDACTED] [REDACTED], osahával *nezletilou poškozenou* [REDACTED], narozenou dne [REDACTED] [REDACTED], jejíhož nízkého věku si byl vědom, pod oblečením na přirození,

tedy

dítě mladší patnácti let jiným způsobem pohlavně zneužil,

5. v přesně nezjištěný den v období od [REDACTED] do [REDACTED]. 2022 v [REDACTED] číslo [REDACTED] v objektu [REDACTED] [REDACTED] v nočních hodinách, v rámci kontroly dětí, kterou prováděl jako jeden z [REDACTED] tábora, za účelem svého sexuálního uspokojení přistoupil ke spícím *nezletilému poškozenému* [REDACTED], narozenému dne [REDACTED], jehož věk znal, klekl si k jeho posteli, vložil mu do ruky svůj ztopořený penis, svým mobilním telefonem si vyfotil své přirození v ruce nezletilého a následně svojí rukou masturboval do vyvrcholení,

tedy

- jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchal čin na dítěti mladším patnácti let,

- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

6. v přesně nezjištěný den v období od [REDACTED] do [REDACTED]. 2022 v [REDACTED] číslo [REDACTED] v objektu [REDACTED] [REDACTED] v nočních hodinách, v rámci kontroly dětí, kterou prováděl jako jeden z [REDACTED] tábora, za účelem svého sexuálního uspokojení přistoupil ke spící *nezletilé poškozené* [REDACTED], narozené dne [REDACTED], jejíž věk znal, jednou rukou ji hladil na obnaženém přirození, druhou rukou uchopil ruku nezletilé, přiložil si ji na svůj ztopořený penis, svým mobilním telefonem vyfotil jak detail přirození nezletilé, tak svůj penis v ruce nezletilé, a následně rukou nezletilé masturboval do vyvrcholení,

tedy

- jiného donutil k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchal čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

7. v přesně nezjištěný den v období od [REDACTED] do [REDACTED]. 2022 v [REDACTED] číslo [REDACTED] v objektu [REDACTED] [REDACTED], v nočních hodinách, v rámci kontroly dětí, kterou prováděl jako jeden z [REDACTED] tábora, za účelem svého sexuálního uspokojení přistoupil k *nezletilé poškozené* [REDACTED], narozené dne [REDACTED], jejíž věk znal, a zneužívaje jejího domnělého spánku ji hladil na obnaženém přirození, které svým mobilní telefonem fotil, a současně u toho masturboval do vyvrcholení,

tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

- dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a kterého se dopustil v úmyslu jiného donutit k pohlavnímu styku zneužívaje jeho bezbrannosti a spáchat čin na dítěti mladším patnácti let, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

- zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

8. od přesně nezjištěné doby do svého zadržení dne [REDACTED] 2022 nejméně v místě svého bydliště v [REDACTED] v ulici [REDACTED] na cloudovém uložišti vedeném k jeho účtu [REDACTED]@gmail.com, na CD zn. Kingstone, v notebooku zn. HP [REDACTED], na HDD zn. Seagate, Toshiba a Western Digital, na SD kartách zn. Samsung a SanDisk, na 5 USB flashdisích a v mobilním telefonu zn. Samsung [REDACTED] s paměťovou kartou zn. Kingston přechovával přesně nezjištěný počet, řádově však stovky až tisíce fotografií a desítky videosouborů zobrazujících obnažené či částečně obnažené děti v polohách vyzývavě předvádějících pohlavní orgány, močící a nahé spoutané děti, dítě při pohlavním styku se psem a děti vykonávající různorodé sexuální praktiky vč. masturbace, orálních a análních pohlavních styků, souloží a vkládání předmětů do vagíny a análního otvoru,

tedy

přechovával fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

čímž spáchal

pod bodem 1.

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 2.

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 3.

- zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 3 písmeno a) trestního zákoníku,

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 4.

- zločin pohlavního zneužití dle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 5.

- zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 3 písmeno a) trestního zákoníku,

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku

pod bodem 6.

- zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku,

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 7.

- zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 3 písmeno a) trestního zákoníku, ukončený ve stadiu pokusu dle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

- přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odstavec 1 trestního zákoníku,

pod bodem 8.

- přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií dle § 192 odstavec 1 trestního zákoníku, a za to

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **pěti roků a šesti měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný [REDAKCE] pro výkon uloženého úhrnného trestu odnětí svobody **zařazuje do věznic s ostrahou**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku soud obžalovanému [REDAKCE] dále **ukládá trest propadnutí věci** a to:

z protokolu o domovní prohlídce čj. [REDAKCE] (č. l. 206)

- CD-R 700 MB zn. Kingstone s popiskem [REDAKCE],

z protokolu o vydání věci čj. [REDAKCE] (č. l. 181)

- notebook zn. HP [REDAKCE], výr. č. [REDAKCE], vč. adaptéru, bezdrátové myši a napájecího zdroje,

- externí rámeček na HDD s diskem zn. Seagate 500 GB, výr. č. [REDAKCE] vč. připojovacího kabelu,

- HDD zn. Toshiba 500 GB, výr. č. [REDAKCE],

- HDD zn. Western Digital vč. rámečku, výr. č. [REDAKCE] stříbrné barvy vč. propojovacího kabelu a černé brašničky,

- adapter SD karty vč. paměťové karty zn. Samsung 128GB,

- paměťová karta zn. SanDisk 16 GB,

- 4 ks USB flashdisků bílé barvy s nápisem [REDAKCE] bez uvedení výrobce a kapacity,

- USB flashdisk ve tvaru [REDAKCE] s kovovým tahem bez uvedení výrobce a kapacity,

z protokolu o vydání věci čj. [REDAKCE] (č. l. 182)

- mobilní telefon zn. Samsung [REDAKCE] vč. silikonového pouzdra, sériové č. [REDAKCE] IMEI č. [REDAKCE], IMEI č. [REDAKCE], PIN zámku obrazovky [REDAKCE], s 4GB paměťovou kartou.

Podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku soud obžalovanému [REDAKCE] dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání a funkce, při jejichž výkonu osoba je vykonávající přichází do styku s dětmi mladšími patnácti let, a to na dobu 10 let.

Podle § 99 odstavec 2 písmeno a), odstavec 4 trestního zákoníku soud obžalovanému [REDAKCE] [REDAKCE] ukládá ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] povinen na náhradě nemajetkové újmy zaplatit poškozené nezletilé [REDAKCE], narozené dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE] částku [REDAKCE] Kč.

Odůvodnění

1. Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové podalo na [REDAKCE] obžalobu pro skutky popsané ve výroku tohoto rozsudku, v nichž spatřovalo trestné činy, jimiž byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným tímto rozsudkem.
2. U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] prohlásil svoji vinu v celém rozsahu u všech osmi bodů podané obžaloby s tím, že uvedené skutky tak, jak jsou popsány ve znělce obžaloby spáchal a k činům se v plném rozsahu doznal. Souhlasil i s tím, že se dopustil přečinů i zločinů v obžalobě uvedených. Pokud se týká navrženého trestu odnětí svobody v obžalobě uvedený, tak s jeho výší nesouhlasil s tím, že by v kombinaci s ústavním léčením mu měl být

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

uložen trest odnětí svobody při spodní hranici trestní sazby. Obžalovaný souhlasil i s uložením trestu zákazu činnosti, trestu propadnutí věcí, s uložením ochranného ústavního léčení i s tím, aby mu byla uložena povinnost na nemajetkové újmě uhradit poškozené nezletilé [REDAKCE] částku [REDAKCE] Kč. Veškeré skutečnosti, které jsou uvedeny v popisu obžaloby, považoval za nesporné. Uvedl i to, že si je vědom toho, že pokud soud přijme jeho prohlášení viny, že se vzdává práva na projednání věci v hlavním líčení a že proti případnému rozsudku ohledně viny je výrazně omezeno jeho právo odvolání. Státní zástupkyně, zmocněnkyně i obhájce souhlasili s tím, aby soud rozhodl o přijetí prohlášení viny obžalovaného.

3. Prohlášení viny obžalovaného korespondovalo i s ostatními důkazy, a to jednak s doznáním obžalovaného v rámci řízení přípravného, s obsáhlou obrazovou dokumentací, kdy si obžalovaný svoje konání nahrával na svůj mobilní telefon, se znaleckým posudkem o jeho duševním stavu, včetně toho, že trpí pedofilií, jakož i s obsahem svědectví nezletilých poškozených či s úředními záznamy o vysvětlení řady osob, jakož i s obstaraným listinným materiálem.
4. Jelikož o pravdivosti prohlášení viny ze strany obžalovaného nevznikaly pochybnosti, když uvedené prohlášení bylo současně bezpodmínečné, soud podle § 206c odst.4 tr. řádu přijmul prohlášení viny obžalovaného [REDAKCE] ohledně skutků popsanych v obžalobě i ohledně právních kvalifikací, ale i ohledně uložení ochranného sexuologického léčení a jeho povinnosti nahradit nemajetkovou újmu poškozené [REDAKCE]. Zároveň s tímto bylo rozhodnuto, že dokazování ohledně otázky viny a právní kvalifikace prováděno soudem nebude s tím, že dokazování bude prováděno k osobě obžalovaného, k trestu, k ochrannému léčení a k otázkám rozhodnutí o nemajetkové újmě.
5. Vzhledem k uvedenému soud v hlavním líčení již neposuzoval a nevyhodnocoval důkazy k výroku o vině a k právní kvalifikaci. Současně podle § 129 odst. 2 tr. řádu rozsudek neobsahuje odůvodnění výroku o vině, právní kvalifikaci, výroku o ochranném léčení a výroku o povinnosti obžalovaného [REDAKCE] k náhradě nemajetkové újmy, neboť po jeho vyhlášení se státní zástupce, obžalovaný i zmocněnkyně vzdali práva odvolání. Obžalovaný se vzdal práva odvolání i do výroku o trestu a také dále prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby. Obžalovaný a zmocněnkyně prohlásili, že netravají na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku. Státní zástupkyně, která podala odvolání do výroku o trestu v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] přímo do protokolu prohlásila, že netrvá na písemném vyhotovení odůvodnění rozsudku ve výrocích o vině, právní kvalifikaci, výroku o ochranném léčení a výroku o povinnosti obžalovaného [REDAKCE] k náhradě nemajetkové újmy.

K osobě obžalovaného [REDAKCE].

6. Obžalovaný [REDAKCE] je vyučen v oboru [REDAKCE]. Od [REDAKCE] 2021 byl zaměstnán jako pracovník [REDAKCE] a [REDAKCE] na Základní škole [REDAKCE] – [REDAKCE]. Do školy nastoupil v [REDAKCE] 2021. Ve škole již v předchozích letech zařizoval různé zakázky, například ozvučení akcí apod. Při nástupu o své trestní minulosti nemluvil. Někdy v roce 2016 jel poprvé jako [REDAKCE] na školní tábor, který se konal v [REDAKCE] v [REDAKCE], nejprve v hotelu [REDAKCE], od roku 2017 pak v [REDAKCE]. Každý rok probíhal jeden běh, a to v posledním týdnu měsíce [REDAKCE].
7. Ze zprávy Základní školy [REDAKCE] (viz listiny z osobního spisu obžalovaného v [REDAKCE] na č. l. 849 – 853) bylo mimo jiné zjištěno, že obžalovaný se pobytových školních akcí účastnil od roku 2016. Ve sledovaném období let 2019 - 2022 se tyto školní akce [REDAKCE] konaly v [REDAKCE], a to v termínech [REDAKCE]. 2019, [REDAKCE] 2020, [REDAKCE] a [REDAKCE]. 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

8. Je založen i výpis z rejstříku trestů obžalovaného [REDAKCE] ke dni [REDAKCE] 2021, kde je uvedeno, že k obžalovanému nejsou žádné informace o nějakém jeho odsouzení (č. l. 853).
9. Z připojeného spisu Okresního soudu v Jablonci nad Nisou sp. zn. 3 T 211/2006 (a z kopií listin z tohoto spisu na č. l. 854 – 928 procesního spisu) bylo zjištěno, že [REDAKCE] byl rozsudkem uvedeného soudu ze dne 28. 11. 2006, který nabyl právní moci téhož dne, uznán vinným trestným činem pohlavního zneužití dle § 242 odst. 1 trestního zákona, za což mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání dvou let se zkušební dobou v trvání tří let. Obžalovaný se ve zkušební době osvědčil ke dni [REDAKCE] 2010 a tedy k tomuto odsouzení jako odsouzení nelze přihlížet. Dotčeným rozsudkem bylo obžalovanému dále uloženo i omezení ve formě zákazu práce s dětmi v zájmových zařízeních, organizacích a kroužcích. Skutkově se jednalo o to, že v [REDAKCE] roku 2006 ke škodě tehdy [REDAKCE] nezletilý, kterou obžalovaný ve spánku otočil na břicho, fotil si její zadek, následně ji osahával na stehnech a přirození, které jí též olizoval, zatímco poškozená předstírala spánek. V tomto trestním řízení se obžalovaný mimo jiné podrobil i sexuologickému znaleckému zkoumání, přičemž u něho byla zjištěna heterosexuální pedofilie. Obžalovanému bylo předmětným rozsudkem též uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě. Obžalovaný ochrannou léčbu nastoupil do léčebny v [REDAKCE] dne [REDAKCE] 2007. Ze zprávy léčebny plyne, že se obžalovaný plně zařadil do režimu oddělení, léčbě se podroboval a byl i tlumen. Na ústavní léčbu získal dostatečný náhled. Usnesením Okresního soudu v Mladé Boleslavi z března 2008 bylo léčení přeměněno na ambulantní s tím, že bude vykonáváno v sexuologické ambulanci při Psychiatrické léčebně [REDAKCE], kde byl výkon ambulantní léčby zahájen [REDAKCE] [REDAKCE] 2008. Usnesením uvedeného okresního soudu ze dne 03. 07. 2014 bylo rozhodnuto, že se [REDAKCE] propouští z ochranného sexuologického léčení ambulantního, neboť ochranná léčba splnila svůj účel.
10. Ze zpráv [REDAKCE] (č. l. 925) bylo mimo jiné zjištěno, že obžalovaný navštívil její ambulanci dne [REDAKCE] 2021 s tím, že od propuštění z léčení v PN [REDAKCE] žil rádně, domníval se, že vše zvládá, avšak dne [REDAKCE] 2021 došlo na návštěvě, na níž se popíjelo, k osahávání [REDAKCE] leté dívky, která se nijak nebránila (viz skutek poškozená [REDAKCE]). Lékařkou byl předepsán [REDAKCE], pacient byl odeslán na odběr testosteronu. Při kontrole dne [REDAKCE] 2021 obžalovaný uváděl, že se vše vrátilo do původních kolejí, po odběru dne [REDAKCE] 2021 začal užívat [REDAKCE], nic na sobě nepozoroval, souhlasil s pokračováním v medikaci. Z kontroly dne [REDAKCE] 2021 se telefonicky omluvil. Poslední kontrola proběhla dne [REDAKCE] 2022, medikace byla snížena, bylo domluveno, že se obžalovaný ozve dle potřeby.
11. Podle zpráv Vazební věznice [REDAKCE] (č. l. 932 a 970) bylo zjištěno, že k osobě obžalovaného nejsou připomínky. Pokyny a příkazy plní, jeho vystupování je na požadované úrovni. Konflikty nevyhledává. Zúčastňuje se nabízených volnočasových aktivit. Celkově se jedná o bezproblémového jedince. Pravidelně využívá možností konzultací s vězeňským psychologem.
12. V opisu z rejstříku trestů má obžalovaný (č. l. 933 a 988) evidováno jedno shora rekapitulované odsouzení. Podle opisu z rejstříku trestů se tedy na obžalovaného hledí jako by nebyl soudně trestán. To, že je speciálním recidivistou však zohledňovat lze, respektive se musí, když ani fikce beztrestnosti na tuto skutečnost vliv nemá. Opis z evidence přestupků (č. l. 934) má bez záznamu. Bez připomínek je též z místa bydliště (č. l. 937).
13. Ze znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a sexuologie (č. l. 528 – 548) bylo zjištěno, že u obžalovaného nebyly přítomny žádné psychické či somatické změny závažnějšího charakteru, které by byly způsobeny požíváním drog či alkoholu. Požitý alkohol odbrzdil zábrany obžalovaného. U posuzovaného byla prokázána pedofilie, jejímž vlivem byla jeho schopnost své jednání ovládat snížena měrou podstatnou. Bez léčení je pobyt obžalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

na svobodě pro společnost nebezpečný, neboť hrozí nebezpečí dalšího opakování podobné trestné činnosti, a proto znalec navrhl uložení ochranného léčení sexuologického, ústavní formou.

14. Sexuolog a psychiatr znalec MUDr. Jan Kolomazník dále dodal, že základem působení na obžalovaného v rámci ochranného léčení v ústavní formě je především náhledová terapie. Je potřeba, aby získal plný náhled na svoji parafilii. Druhou věcí jsou potom režimová opatření a nutnost farmakologické léčby, když je nutné hormonální tlumení posuzovaného. Bez dotčeného ústavního léčení je pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, když i s ohledem na recidivy, pro které je stíhán, je jako znalec přesvědčen, že je nutná ústavní sexuologická ochranná léčba. Pokud by se obžalovaný podrobil kastraci, tak by to řešilo jeho nebezpečnost, ale to je až extrémní řešení. Vztah mezi požitím alkoholu a jeho deviací je velice úzký. Alkohol odbourával zábrany a byl v podstatě přítomen u většiny jeho činů, pro které je stíhán. Tzn., že pokud by byl někdy propuštěn na svobodu, tak by bylo účinné mu zakázat požívání alkoholu. U obžalovaného nebyla konstatována porucha osobnosti a je schopen se poučit ze svého konání a má náhled na svoji parafilii. Je možné, že mohl nabýt v minulosti dojmu, že to zvládne sám, zejména poté co bylo ukončeno předchozí léčení. Takového také nabyl. Vysadil i hormonální léčbu a po nějaké době došlo k recidivě. Po ukončení ochranné léčby ambulantní sexuologické ještě docházel nějakou dobu dobrovolně. Znalec dále dodal, že dobrovolná kastrace by velmi podstatným způsobem snížila možnost recidivy. Na druhou stranu je pravda, že od kastrace se ustupuje a má takový pocit, že Česká republika už je jediným státem, kde se kastrace v Evropě provádí. I pokud by se obžalovaný dopustil ve střízlivém stavu sexuálního deliktu, potom vzhledem k parafilii by byly jeho ovládací schopnosti sníženy měrou podstatnou.
15. Ze znaleckého posudku z odvětví psychologie (č. l. 554 – 585) bylo zjištěno, že intelektové schopnosti obžalovaného se pohybují v pásmu vyššího populačního průměru. Kognitivní schopnosti nejsou nikterak defektní. Snížená hodnota byla zjištěna v oblasti sociální a emoční inteligence. Zde dominuje nezralost, specifická lehkovážnost a nezodpovědnost, podléhání impulsům a žádostem bez ohledu na situační vývoj a finální efekt, nedostatečná je práce s psychickou zátěží a rigidita v oblasti celkového učení novým dovednostem. Jde o typ emocionálně frustrovaný, anxiózně-depresivní, se sníženou kognitivní kapacitou a zvýšenou emocionální vzrušivostí. Dochází u něho snadno k psychickému nabuzování a tvorbě negativního vnitřního (úzkostného) napětí. Jde o jedince citlivého, vysoce prožitkového a dráždivého. Tyto dispozice u něho posiluje především konzumace alkoholu, kdy dochází k poklesu jinak dobré schopnosti sebeovládání a sebekontroly. Podléhá situačně pudovým a instinktivním impulsům, bývá náchylný k nutkavým žádostem. Morální vlastnosti nejsou patologicky narušené, má zachovalé funkční svědomí i pocity viny, je schopný přijmout za své skutky osobní zodpovědnost. Sexuální žádostivost ve smyslu uspokojení sexuálních aktivit s malými děvčaty se u obžalovaného vymyká vědomé i praktické kontrole. Motivace měla u obžalovaného patologický základ především v sexuální deviaci – heterosexuální pedofilii a částečně v jeho nezralé osobnosti. V případě ignorování preventivních zásad je u něho vysoká pravděpodobnost selhání. Resocializace se u obžalovaného z prognostického hlediska jeví jako komplikovaná a nejistá, v současné době již snížená. Bez zcela zásadních změn v oblasti svého myšlení, sebeovládání a způsobu sexuálního života je u něho recidiva vysoce pravděpodobná. Ačkoliv v minulosti absolvoval ústavní ochrannou sexuologickou léčbu, z jeho postojů je zřejmé přetrvávající podceňování a bagatelizování jeho problému.
16. Znalkyně psychologka [REDAKCE] dále dodala, že pan obžalovaný je člověk dospělý s lehce nadprůměrnými kognitivními a intelektovými schopnostmi. Tzn., že je vhodný proto absolvovat s určitým očekáváním úspěšně psychoterapii, pochopit svůj problém. Domnívá se, že činu lituje, že je to pro něj celoživotní problém. Není to člověk, který je disociální a sociopaticky nastavený. Aby efekt léčby byl úspěšný a pravděpodobnost

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

- recidivy se snížila, je nutná trvalá léčba psychoterapií, dlouhodobé užívání medikace, případně onen zákrok a současně změna životního stylu, tedy trvalé zřeknutí se psychoaktivních látek, v jeho případě alkoholu a vyhýbat se kontaktu s dětmi. Tím, že obžalovaný pracoval mezi dětmi, byla zásadním způsobem porušena jeho společenská a sociální kontrola.
17. Pokud jde o trest, intervenující státní zástupkyně navrhla obžalovanému uložit podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby a pro výkon takto uloženého trestu ho zařadit do věznice s ostrahou. Dále navrhla, aby mu podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku byl uložen trest propadnutí, který specifikovala podle jednotlivých protokolů o domovních prohlídkách. Dále navrhla, aby soud obžalovanému uložil podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání a funkce, při jehož výkonu osoba je vykonávající přichází do styku s dětmi mladšími patnácti let, a to na dobu 10 let.
 18. Ve vztahu k navrhovanému trestu odnětí svobody dodala, že si je vědoma toho, že jde o skutky, jichž se dopustil parafilik - deviant. Zjišťovaná duševní nemoc výrazným způsobem ovlivňovala zejména ovládací schopnosti obžalovaného. Přítomnost takovéto parafilie je v obecné rovině důvodem, aby k ní bylo přihlédnuto jako k polehčující okolnosti. To se ale týká případů, kdy se osoba se svojí parafilii v podstatě setkává poprvé. Ale to není případ pana obžalovaného. Pan obžalovaný se už v minulosti dopustil v podstatě totožného skutku. V roce 2007 byl odsouzen, v roce 2008 nastoupil ochranné léčení, a to bylo ukončeno v roce 2014. Obžalovaný však nejméně od roku 2016, tzn., dva roky po ukončení ochranné léčby, která u něj mimo jiné měla vytvořit náhled a stanovit určitá pravidla, vstupoval do kontaktu s dětmi a začínal být opět v kontaktu se svojí cílovou skupinou. Před svým okolím svoji deviaci zatajoval. Od roku 2016 v podstatě šel všemu naproti. Pravidelně a nejméně od roku 2021 v podstatě každodenně byl v kontaktu s malými dětmi, přičemž se nezdržoval požívání alkoholu, o němž věděl, že u něj odbourává zábrany. Byť mezi jednotlivými skutky byly pauzy, tak pan obžalovaný na své protiprávní činy nereaguje tím, že by znovu navštívil lékařku a pokud ano, tak jí pravdu neřekl. Pokud by opravdu chtěl, tak měl možnost navštívit specialistu, který by mu s tím problémem nepochybně pomohl. Plnou pravdu neřekl ani paní doktorce [REDACTED], ke které docházel v mezidobí mezi těmi jednotlivými [REDACTED] tábory. Pan obžalovaný je inteligentní, takže ví, že měl problém, nicméně tento problém nemá zvnitřněný, přestože těch varování mu bylo poskytnuto spousta. Naprostá většina parafiliků se nedopouští trestné činnosti, protože ve chvíli, kdy jim v hlavě začne blikat, že je nějaký problém a že už to nezvládají, okamžitě dochází ke specialistům. Jenom zlomek parafiliků se neovládne a nějakým způsobem páchá trestnou činnost a z nich zase naprostý zlomek recidivuje. Pan obžalovaný ale šel všemu naproti a porušoval pravidla. Porušoval je masivně a porušoval jich v podstatně více než jedno jediné, tzn. vyhýbat se kontaktu s dětmi.
 19. Proto se státní zástupkyně domnívá, že za této situace je při počtu trestných činů, počtu skutků, počtu poškozených, při závažnosti dotčených fotografií, které u něj byly nalezeny, vyloučeno ukládat trest na spodní hranici nebo nad spodní hranicí zákonné trestní sazby. Domnívá se, že je u něj třeba akcentovat zejména ochranu společnosti, protože práva dotčených dětí byla závažně narušena. V tomto kontextu se domnívá, že není možné přeceňovat ani to, že pan obžalovaný pomohl odhalit více než by byli schopni zjistit. S tímto tvrzením si dovoluje polemizovat při respektu, že pan [REDACTED] se doznal a opravdu s nimi spolupracoval. To je nezpochybnitelné. Na druhou stranu zajistili obrovské množství fotografického materiálu a videonahrávek a troufá si tvrdit, že i z těch fotografií, které si sám pořizoval na [REDACTED] táborech, by byli schopni usoudit, že bylo více těch zneužitých dětí, protože z těch fotografií je vidět, že se nejedná o jednu jedinou osobu a tuto situaci by řešili. Nicméně pan [REDACTED] jim skutečně pomohl a sám jim to sdělil.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

20. Toto vše jsou důvody, které z jejího pohledu ji vedou k poměrně přísnému trestovému návrhu, protože si myslí, že ty polehčující okolnosti sice jsou, ale nelze je přeceňovat, když jsou dalece převažovány přitěžujícími okolnostmi tak, jak to vysvětlila. Kromě nepodmíněného trestu v polovině zákonné trestní sazby navrhla, aby byl uložen trest propadnutí věci tak, jak jsou specifikovány v žalobním návrhu, tzn., zejména elektronika a nosiče dat. Navrhuje také, aby byl uložen zákaz činnosti, spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání a funkce, při jejichž výkonu osoba je vykonávající přichází do styku s dětmi mladší než 15 let, a to na maximální dobu deseti let.
21. Zmocněnkyně nezletilé poškozené mimo jiné uvedla, že za stranu poškozenou vítají součinnost obžalovaného i to, že došlo k prohlášení viny, protože pro poškozenou i pro její rodinu i samotné vedení trestního řízení představuje významnou psychickou zátěž. Bylo to ostatně popsáno i v psychologické zprávě z vyšetření poškozené. Cení si toho, pokud pan obžalovaný říká, že mu je to líto. Byla by však raději, kdyby na tento možný důsledek myslel předtím, než se svého jednání dopustil a řešil to zavčasu.
22. Obhájce obžalovaného uvedl, že obžalovaný se k činu doznal. Doznal se i k věcem, které policejní orgány, státní zástupce, nemohli nikdy zjistit. Z chování obžalovaného před policejním orgánem i před soudem je zřejmé, že s ulehčením přijímá, že konečně je konec a že se bude řešit to, k čemu on bohužel neměl sílu. Jeho sexuální deviace jasně vyplývá ze znaleckých posudků. Jedná se o heterosexuálního pedofila, který byl již jednou odsouzen, ale více než deset let byl bez recidivy, přičemž valnou část z tohoto času byl i bez léčby a dařilo se mu to oddalovat a případně se tomuto i vyhýbat. Co se týče toho, že začal pracovat s dětmi, to vyplývá z toho, že dostal ne z vlastní viny výpověď, přičemž mu nebylo zajištěno další zaměstnání a byl nezaměstnaný. Poté bohužel přijal nabídku, aby šel pracovat do školy, kde se opět dostal k dětem a znovu byla potencována ta jeho sexuální deviace. Co se týká socializace, tak znalci se vyjádřili jednoznačně, že socializace je možná. Socializace opravdu je možná za stálé práce s obžalovaným, který se nesmí dostat do bludného kruhu, což se mu předtím stalo a takovouto práci s obžalovaným není možné docílit ve výkonu trestu, kde jsou ty možnosti omezené. Naopak je zřejmé, že této péče by se mu mohlo dostat při ústavní léčbě. Co se týče vyjádření obžalovaného, že by rád podstoupil dobrovolnou kastraci, která by snížila riziko recidivy, jak se znalci vyjádřili, tak kastrace je u nás možná. Pan obžalovaný ví, že je to obtížné, že je to proces v řádu jednoho až dvou let, než je ta kastrace povolena. Přesto by ji chtěl podstoupit právě z těch důvodů, aby se výrazně snížila možnost recidivy a mohl žít alespoň v rámci možností normální život.
23. Co se týká polehčujících okolností tak obhájce dodal, že by jich viděl poněkud více než státní zástupkyně. Pan obžalovaný se dobrovolně vyjádřil, že nahradí způsobenou škodu. Již vstoupili před tímto jednáním do jednání se zmocněnkyní poškozené a deklarovali, jak by bylo možné co nejdříve tu požadovanou částku uhradit. Obžalovaný se k trestnému činu v plném rozsahu doznal, napomáhal při objasňování své trestné činnosti a svého činu upřímně litoval a vedl před spácháním trestného činu řádný život. Mělo by se přihlédnout k tomu, že od propuštění z ústavní léčby uplynulo od spáchání trestného činu více než deset let, kdy se obžalovanému dařilo držet jeho sexuální deviaci pod kontrolou. Co se týče uložených trestů, tak i v návrhu dohody státní zástupkyně navrhovali trest při spodní hranici zákonné trestní sazby. Domnívá se, že i vzhledem k polehčujícím okolnostem, osobnosti obžalovaného a k tomu, že i po propuštění z vězení bude stejně nařízena ochranná ústavní léčba, kde bude omezen na svobodě, tak trest na spodní hranici je odpovídající. Dává na zvážení soudu, zda by nebylo možné uložit nepodmíněný trest pod spodní hranici trestní sazby. Co se týče propadnutí věci, tak s tím obžalovaný souhlasí. Případné je i uložení navrhovaného trestu zákazu činnosti práce s dětmi v uvedené výměře.
24. Obžalovaný uvedl, že mu je to líto, ublížil všem a všem se omlouvá. Chce, aby se to řešilo jeho kastrací.

25. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel jak k obecným kritériím stanovených, zejména v ustanovení § 36 až 39 tr. zákoníku, tak i k ostatním pravidlům platících pro trestání pachatelů trestných činů. Soud tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. V souladu s těmito kritérii soud dále přihlédl i k chování pachatele po činu. Soud také musí přihlédnout k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.
26. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, ale i okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.
27. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42) a i k době, která uplynula od spáchání trestného činu.
28. Povaha a závažnost činů obžalovaného je velmi významná, což vyplývá již ze stanovené sazby trestu odnětí svobody, která začíná na pěti letech a končí na dvanácti letech. Cílem zákonodárce u takovýchto trestných činů je také důsledné prosazování trestní represe, neboť podobné činy mají velkou společenskou škodlivost. Obžalovaný se trestných činů dopouštěl po delší dobu, vícero ataky a poškodil více nezletilých a jako speciální recidivista. Dopustil se porušení zájmu společnosti na ochraně člověka na svobodném rozhodování o jeho pohlavním životě i na zájmu společnosti na ochraně nezletilých před jejich věkem nenáležícím a vynuceným sexuálním praktikám, jakož i na ochraně společnosti před vytvářením a držením děl s dětskou pornografií. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla tak velmi významná.
29. Jako polehčující okolností dle § 41 tr. zákoníku obžalovanému svědčí fikce neodsouzení, jeho bezpodmínečné prohlášení viny, doznání, i to že spoluprací s orgány činnými již v přípravném trestním řízení napomáhal při objasňování své trestné činnosti. V jeho prospěch lze dále přičíst i to, že projevil lítost z toho, čeho se dopustil, že má náhled na svoji deviaci a také i dobré chování ve výkonu vazby a to, že před spácháním činu vedl řádný život.
30. Jak již bylo uvedeno shora obžalovanému ve smyslu § 42 tr. zákoníku přitěžuje to, že se trestných činů dopouštěl po delší dobu, vícero ataky, poškodil více nezletilých, a to, že ač věděl, že ho nemá požívat, tak požíval alkohol a vyhledával přítomnost dětí, když věděl, že je deviant – pedofil. Obžalovanému přitěžovala i speciální recidiva. To, že spáchal trestný čin na dítěti, soud jako přitěžující okolnost obžalovanému nepřičítal, neboť v jeho případě byla tato okolnost kvalifikačním momentem pro použité právní kvalifikace.
31. Základní otázkou při ukládání trestu obžalovanému bylo především posouzení nakolik a jak významně zohlednit prohlášení viny, které obžalovaný učinil a jednak, zda náhled obžalovaného na jeho deviaci je již trvalý, z čehož pak plynula otázka, jak správně upravit délku ukládaného nepodmíněného trestu odnětí svobody, když mu je současně ukládáno ústavní ochranné léčení a tresty zákazu činnosti a propadnutí věci. Je tak evidentní, že délka, výměra trestu odnětí svobody je významným elementem celkového trestu, ale není tím jediným samostatně dominantním kritériem.
32. Pokud jde o prohlášení viny je třeba si uvědomit, že předmětné prohlášení viny obžalovaným, jednak vycizelovalo důkazní situaci, umožnilo efektivně a rychle ukončit hlavní líčení a vyhlásit odsuzující rozsudek. Učiněné prohlášení viny dále svědčí o tom, že obžalovaný má náhled na trestnost svého počínání i na to, že se dopustil společensky významně nebezpečné trestné činnosti a že má ve své představě to, že za ní musí nést účinky dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud mu tento náhled i

nadále vydrží je to možný základ jeho nápravy. V této souvislosti je třeba také poukázat na to, že obžalovaný již při svém prvním procesně použitelném výsledku obviněného (dne ■. ■. 2022) navrhoval, aby byla sjednána dohoda o jeho vině a trestu. Tuto snahu zopakoval i v řízení před soudem. Je tak možno uzavřít, že obžalovaný se již od raného stadia řízení snažil ve věci postupovat konsenzuálním způsobem. Nejedná se tak o nějaký taktický vyhýbací manévr, ale jde o vážně míněnou snahu věc vyřešit dotčeným způsobem. Předpokladem toho, aby věc byla vyřešena konsenzuálním způsobem, je společná komunikace mezi obviněným a státním zástupcem. To, že komunikace mezi uvedenými subjekty jako taková má probíhat je kromě zákonných ustanovení upravených především v trestním řádu, opřeno i o dokument, který se nazývá Memorandum o součinnosti, které uzavřelo Nejvyšší státní zastupitelství s Českou advokátní komorou na půdě Nejvyššího soudu. Ostatně i Nejvyšší státní zastupitelství k tomuto dokumentu vydalo metodiku k postupu při sjednávání dohody o vině a trestu. I oba tyto dokumenty jsou dohledatelné na webových stránkách uvedeného zastupitelství. Lze tak uzavřít, že konsenzuální způsoby vyřízení trestní věci jsou správným směrem k vyřízení věci, pokud jsou naplněny všechny zákonné podmínky.

33. V tomto případě měl předseda senátu vzhledem k okolnostem případu za to, že by bylo vhodné sjednání dohody o vině a trestu, proto poučil obžalovaného již v rámci nařizování vazebního zasedání o možnosti takového postupu a o důsledcích s tím spojených. Byť na sjednání předmětné dohody logicky nemá žádný obviněný právní nárok, tak v tomto případě tento postup podporoval i zájem nezletilé poškozené, která, jak uvedla její zmocněnkyně, měla eminentní zájem, aby trestní řízení s ohledem na frustraci z něj bylo ukončeno co nejdříve. Z dalšího průběhu řízení je patrné, že ke sjednání dohody o vině a trestu nedošlo, když je samozřejmě právem smluvních stran tento institut nevyužít. Současně však platí, že nevyužití dotčeného institutu nemůže být na újmu strany obžalované, když dostatečně brzo a opravdově svůj zájem o uzavření dohody o vině a trestu vyjádřila a kromě délky nepodmíněného trestu souhlasila se všemi ostatními podmínkami, jež byly posléze vtěleny do znění podané obžaloby. Pokud tedy ke sjednání dohody o vině a trestu nedošlo, bylo vcelku logické, že se obžalovaný vydal cestou prohlášení viny. Tento postup má oporu v zákoně a logicky musí být přičítáno ve prospěch obžalovaného to, že se o konsenzuální vyřešení věci snažil již při svém prvním procesním výsledku a již v tomto okamžiku se ke své trestné činnosti doznával.
34. K tomuto lze dodat, že účel zakotvení institutu prohlášení viny se naplňuje především a zásadně až po případném neúspěchu institutu dohody o vině a trestu a fakticky až v hlavním líčení, nejčastěji po přednesení obžaloby do zahájení dokazování. Současně samozřejmě platí, že prohlášení viny ve smyslu § 206c tr. ř. neznamená, že soud bude automaticky postupovat podle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a sníží trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené trestním zákoníkem, když stanovování trestu v rámci stanovené trestní sazby, byť se zohledněním slevy na trestu, bývá obvyklejší než postup ukládání trestu pod spodní hranici stanovené trestní sazby.
35. Ze shora uvedeného je tak patrné, že není zákonného důvodu prohlášení viny, které obžalovaný ■ učinil a které soud přijmul a se kterým i státní zástupkyně souhlasila, nezohlednit v ukládaném trestu. Z povahy věci je logické toto zmírnění promítnout právě do výměry nepodmíněného trestu odnětí svobody a nikoliv do trestů zákazu činnosti či propadnutí věci.
36. Jak již bylo avizováno shora, tak uvažované zmírnění trestu je také odvislé od toho, kdy a v jakém stadiu řízení obžalovaný projevil zájem o konsenzuální vyřešení své věci. Platí úměra, že čím dříve, tím může být přiměřená „sleva“ vyšší. Významným kritériem pro snížení trestu obžalovaného v tomto případě je tak to, že tuto snahu projevil již v počátku

Shodu s prvopisem potvrzuje ■.

svého trestního stíhání a bezpodmínečně. Výše této bonifikace snížení výměry trestu se tak může obecně projevit i nižších, desítkách procent.

37. Zákodárce nevyločil jako legální motivaci prohlášení viny, spočívající v očekávání nižšího trestu, pokud soud prohlášení viny obžalovaného přijme. V tomto směru se tedy jedná o legitimní očekávání na snížení ukládaného trestu. Konečně i pádnost důkazů, zde významně stojící i na úplném doznání obžalovaného, může být důvodem k prohlášení viny obžalovaným, je jedním z východisek, proč se úprava i prohlášení viny obžalovaným do trestního zákoníku dostala. Obžalovaný prohlášení viny mohl učinit až vůči soudu (nikoliv vůči orgánům přípravného řízení), když jeho návrh na využití institutu dohody o vině a trestu využit nebyl. Lze současně podotknout, že nepřijetí takového návrhu ze strany státního zastupitelství je zcela legální a nenese s sebou žádný negativní prvek.
38. Při stanovování trestu odnětí svobody, který má soud obžalovanému uložit, nemohl za žádných okolností odhlédnout od toho, že se dopustil zvláště závažné trestné činnosti, že nedodržel preventivní podmínky chování platící pro sexuální devianty, které dobře znal a i k přitěžujícím okolnostem, které jsou vyjmenovány shora. To, že se činů dopouštěl na dětech, bylo, jak je poznamenáno shora, kvalifikačním momentem. Fakt, že je fotil ve spánku, přikládal k nim své přirození, masturboval nad nimi, již okolnosti, které jsou způsobem spáchání, což už bylo možno hodnotit v rámci výměry trestu odnětí svobody. Je to určitý zavrženíhodný způsob provedení, když takto uváděl do světa sexu nezletilé, kterým k jejímu věku toto ještě nepřináleželo. Ve světle těchto okolností je patrné, že činy obžalovaným páchané byly svojí škodlivostí významné a že by bylo třeba nutno za ně ukládat rozhodně trest v rámci stanovení trestní sazby od 5 do 12 let, a to skutečně zhruba v polovině zákonné trestní sazby, což činí délku osm a půl roku. Takováto výměra trestu odnětí svobody by za současného uložení ochranného ústavního léčení i dalších ve výroku tohoto rozsudku označených trestů při nezohlednění prohlášení viny obžalovaným byla podle názoru soudu úměrná tomu, co spáchal a plnila by i funkci ochrany společnosti. Tedy od takto uvažované výměry trestu odnětí svobody by pak bylo třeba uvažovat o tom, nakolik díky prohlášení viny obžalovaným v souvislosti i s dalšími okolnostmi výměru tohoto trestu snížit, nakolik to bonifikovat, a poté to vyjavit v konkrétní výměře trestu odnětí svobody.
39. Současně ve světle popisu shora uvedenému byl soud toho názoru, že dotčené prohlášení viny rozhodně nemůže mít tak zásadní vliv, aby bylo možno uvažovat o ukládání trestu pod spodní hranici stanovené sazby. Tak zásadní vliv mít nemůže už proto, že tu nebyla naplněna kritéria žádná z možnosti ukládat trest pod spodní hranici zákonné trestní sazby, a to ani ve smyslu § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, neboť náprava obžalovaného kratším trestem než je pět let se soudu nejeví jako zcela reálná. Soud také nemohl přehlédnout, že ukládaný trest plní i funkci generální prevence, ochrany společnosti a také částečného zadostiučinění pro zvláště zranitelné oběti, na nichž byla valná část činů spáchána. Ani tato část nedovoluje uložení trest odnětí svobody pod spodní hranici stanovení trestní sazby. Současně při zohlednění kvality prohlášení viny obžalovaným [REDAKCE] pak trest ukládaný nad spodní hranici spodní sazby se soudu, při kombinaci s dalšími sankčními opatřeními, jeví zcela přiměřeným.
40. K tomuto je dlužno dodat, že prohlášení viny bylo třeba poměřovat i tím, že obžalovanému soud ukládal i ústavní sexuologické léčení. Právě úspěšnost tohoto léčení významně přispívá k dosažení účelu trestu. V této souvislosti nelze opomenout zcela rezolutní tvrzení obžalovaného o snaze podstoupit kastraci, což by i podle znalců velmi omezilo možnost jeho další recidivy. Právě ústavní ochranné léčení spolu s trestem zákazu činnosti efektivněji zabezpečuje ochranu společnosti než jen nepodmíněný trest odnětí svobody, ať by již byl dlouhý jakkoli. Proto by obžalovaný je speciálním recidivistou, který byl v minulosti dostatečně seznámen se svojí deviantní sexualitou, byl podrobně edukován, a který i přesto rezignoval na plnění základních podmínek vyvarování se deliktní sexualitě, kdy vyhledával

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

přítomnost dětí i požíval alkohol, tak nelze odhlédnout od toho, že trest musí být individualizovaný a musí mít také složku výchovnou, aby se v budoucnu vyvaroval páchání další trestné činnosti. Tento cíl se však velmi těžko naplňuje, je-li trest zbytečně přísný. V tomto smyslu při kombinaci trestu odnětí svobody, ústavního léčení, trestu zákazu činnosti a trestu propadnutí věci se soudu jeví trest odnětí svobody ve výměře navrhované státní zástupkyní jako nepřiměřeně přísný trest, který především významně protěžuje generální prevenci na úkor výchovné složky trestu. Toto byl další důvod, proč soud ukládal jako přiměřený trest odnětí svobody mírně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby. V této souvislosti je možno poukázat i na ustanovení § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí, kdy jako obecné kritérium se mimo jiné stanoví, že tam, kde postačí uložení trestní sankce pro pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější.

41. V souvislosti s určováním délky výměry trestu odnětí svobody soud nemohl nevnímat to, že morální vlastnosti obžalovaného nejsou narušené, že má funkční svědomí, že prožívá pocit viny i to, že je schopen se ze svého jednání poučit. Toto vše je třeba vnímat z půdorysu toho, že motivace páchání jeho činů spočívala především v jeho sexuální deviaci, která odpovídala jeho nutkavé žádostivosti. Obžalovaný, jak dále uvedli příslušní znalci, je již v současné době schopen pochopit svůj sexuální problém. Tyto okolnosti žádný trest odnětí svobody, ať již bude delší nebo kratší sám o sobě odstranit nemůže. Za této situace je ovšem resocializace obžalovaného nadějná. I tyto úvahy svědčí pro uložení trestu odnětí svobody spíše při spodní hranici právě při využití bonifikace vyplývající s konsenzuálního vyřešení věci, než na setrvávání na trestu v polovině stanovené trestní sazby.
42. Je skutečností, že obžalovaný, ač byl z minulosti dostatečně informován, rezignoval na preventivní pravidla platících pro jeho sexuální deviaci a i proto se dopustil recidivy trestné činnosti na dětech. Tato skutečnost jde samozřejmě v neprospěch obžalovaného, ale v komplexu s ostatními úvahami vyjevenými shora, nemůže být jediným hlavním důvodem, proč mu již do budoucna vůbec nevěřit a s ohledem jen na tuto skutečnost trest odnětí svobody nebonifikovat.
43. Pokud obžalovaný prohlásil svoji vinu i ze spáchání dotčených zvláště závažných zločinů při vědomí, jakou je ohrožen sazbou trestu lze uzavřít, že v současné době soudního projednávání má na škodlivost svého počínání náhled. Má i náhled na svoji deviaci a co s ní do budoucna dělat. V tomto případě navíc jde v prvé řadě o závěr znalecký, se kterým se soud ztotožnil. Lze předpokládat, že obžalovaný projevuje i skutečnou lítost, což může prokázat ve výkonu trestu odnětí svobody a při výkonu ochranného léčení. Součástí obou náhledů je i to, že obžalovaný podle obhajoby již učinil kroky k úhradě nemajetkové újmy nezletilé [REDACTED].
44. Proto jako odpovídající tak soud obžalovanému uložil podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti roků a šesti měsíců, pro jehož výkon ho podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil do věznic s ostrahou.
45. Současně soud podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku obžalovanému [REDACTED] dále uložil i trest propadnutí věci, a to věci jež jsou specifikovány ve výroku o trestu tohoto rozsudku, když se jednalo o nástroje trestné činnosti obžalovaného [REDACTED].
46. Konečně k ochraně společnosti soud obžalovanému podle § 73 odstavec 1 trestního zákoníku uložil obžalovanému [REDACTED] také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu zaměstnání, povolání a funkce, při jejichž výkonu osoba je vykonávající přichází do styku s dětmi mladšími patnácti let, a to na nejdelší možnou dobu 10 let.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

47. Takto uložený trest ukazuje, že se obžalovaný dopustil společensky velmi škodlivého konání, že se společnost před ním musí chránit déletrvajícím trestem odnětí svobody, ale současně je trest individualizován k míře zavinění, k osobě obžalovaného a k jeho prohlášení viny.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání tímž dnem jako obžalovanému.

Obžalovaný tento rozsudek nemůže napadnout odvoláním v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, což se dotýká výroku o vině a právní kvalifikace skutku tohoto rozsudku (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, za který byla obžalovanému uložena majetková sankce tímto rozhodnutím, a to podle zákona č.

59/2017 Sb., o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení a o změně některých zákonů.

Žádost o uspokojení takového majetkového nároku je poškozený povinen podat Ministerstvu spravedlnosti České republiky nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku, nebo do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým mu byl jeho majetkový nárok přiznán. Po uplynutí této lhůty právo na uspokojení majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

Hradec Králové 22. června 2023

JUDr. Miroslav Mjartan v.r.
předseda senátu

Tento rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22.6.2023, č.j. 4 T 2/2023-1034 nabyl právní moci dnem 22.6. 2023 ve výroku o vině, ochranném léčení a povinnosti obžalovaného [REDAKCE] k náhradě nemajetkové újmy pošk. nezletilé [REDAKCE]

Přípojení doložky provedla [REDAKCE] dne 10.7.2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].